

Tiberiu Alexandru

INSTRUMENTELE
MUZICALE
ALE POPORULUI ROMÂN

GRAFOART

CUPRINS

	Pag.
Cuvânt înainte	5
Despre diferitele feluri de instrumente muzicale folosite de poporul român	9
I. PSEUDOINSTRUMENTE	
Frunza, coaja de mesteacăn, solzul de pește	23
II. INSTRUMENTE IDIOFONE	
Drâmba	27
Bețe de lovit, plăci de lovit, duruitoarea, toaca	30
Clopote, zurgălăi, pinteni	32
III. INSTRUMENTE MEMBRANOFONE	
Duba, daireaua, darabana și toba mare	33
Buhaiul	36
IV. INSTRUMENTE AEROFONE	
Buciumul	39
Cornul, goarna de semnalizare, «trâmbițele» și alte instrumente de suflat din alamă	44
Fluierele	46
A. Fluiere cu gura transversală	
Fluierele fără dop (semitraversiere)	51
Tilinca	52
Fluierul moldovenesc. Fluierul mare și fluierașul moldovenesc	55
Fluierul dobrogean	58
Cavalul bulgăresc	59
Fluierele cu dop (drepte)	59
Tilinca cu dop	61
Cavalul	61
Fluierul. Fluierașul (trișca), fluierul și fluierul mare (fluieroiul)	62
Fluierele gemănate	66
Fluierul cu dop și șapte deschizături pentru degete	67
B. Fluiere cu gura laterală	
Flautul și piculina populară	69
Naiul	71
Cimpoiul	76

Fluierul cu ancie	89
Clarinetul, torogoata, saxofonul	92
Armonica de gură, armonica, acordeonul	94

V. INSTRUMENTE CORDOFONE

A. Cu coardele lovite	
Țambalul	97
B. Cu coardele ciupite	
Cobza	105
Chitara	119
Tamburițe, balalaici și alte instrumente de ansamblu cu coarde ciupite	122
Țitera.	123
C. Cu coardele frecate	
Lira	125
Vioara și viola	126
Violoncelul și contrabasul	136
Despre ansamblurile populare instrumentale.	
Despre instrumentiștii populari	139
EXEMPLE MUZICALE.	157

I. IMITAȚII INSTRUMENTALE ȘI PSEUDOINSTRUMENTE

1. Ardeleană (dârlăit) — Făgăraș-Brașov.	163
2. Cântec (fluierat) — Fălticeni-Suceava	164
3. Cântec lung (frunză) — Târgu Jiu-Craiova	164
4. Doină (solz de pește) — Călmățui-Galați	166
5. Stânga (solz de pește) — Călmățui-Galați	167

II. INSTRUMENTE IDIOFONE:

6. Sârbă (drâmbă) — Caracal-Craiova	168
7. Toconecele (voce-toacă) — Târgu Jiu.	172

III. INSTRUMENTE MEMBRANOFONE:

8. Pleacă june-ntru vânat... (voce-dubă) — Ilia-Hunedoara	172
---	-----

IV. INSTRUMENTE AEROFONE

9. A oilor (bucium) — Oaș-Baia Mare	174
10. A oilor (tulnic) — Câmpeni-Cluj	174
11. A porcilor (tulnic) — Câmpeni-Cluj	175
12. A găinilor (tulnic) — Câmpeni-Cluj	175
13. Cântec de joc (tulnic) — Câmpeni-Cluj	176
14. Brâu (flugelhorn) — Bozovici-Timișoara	176

15. Bătuta moșnegește (flugelhorn) — Pașcani-Iași	177
16. A lu Vidu (piston-uioară) — Arad	178
17. Învârtită (piston-vioară) — Arad-Timișoara	179
18. Ursăreasca (tilincă) — Câmpulung-Suceava	180
19. Bătuta (tilincă) — Câmpulung-Suceava	181
20. Când a pierdut ciobanul oile (fluier moldovenesc) — Botoșani-Suceava	183
21. Bocet la mamă (voce-fluier moldovenesc) — Câmpulung-Suceava	184
22. Di jăli (fluieraș moldovenesc) — Câmpulung-Suceava	186
23. Hora lungă (tilincă cu dop) — Vișău-Baia Mare	186
24. De unul singur (caval) — Brănești-București	187
25—27. Povestea lui Tânjală (fluier) — Râmnicu Sărat-Ploiești	189
28. Ca din cimpoi (fluier) — Târgu Jiu-Craiova	192
29. Sârbe oltenești (fluier) — Gilort-Craiova	194
30. Ponturile—Bătuta feciorească (2 fluierase) — Târnăveni-Mureș	200
31. Învârtită (2 fluierașe) — Târnăveni-Mureș	201
32. De tare (fluier gemănat) — Vrancea-Galați	202
33. Arama (flaut popular) — Oltețu-Craiova	204
34. Ciocârlia (nai) — București	205
35. Nuneasca (cimpoi cu caraba simplă) — Beceni-Ploiești	211
36. Ungureasca — Breaza (cimpoi cu caraba simplă) — Teleajen-Ploiești	214
37. Când păcurarul a pierdut oile și Când păcurarul a găsit oile cele pierdute (cimpoi cu caraba dublă) — Hunedoara	215
38. Zicală (cimpoi cu caraba dublă) — Ilia-Hunedoara	222
39. Fecioreasca (clarinet — strigături) — Făgăraș- Brașov	223
40. Învârtită (clarinet) — Făgăraș- Brașov	227
41. Învârtită (clarinet) — Târnăveni- Mureș	228
42. Ciocănită (torogoată) — Caransebeș-Timișoara	229
43. Brâu (torogoată) — Caransebeș-Timișoara	229
44. Brăul nou (torogoată) — Caransebeș-Timișoara	231
45. De doi din Caransebeș (torogoată) — Caransebeș-Timișoara	231
46—48. Iedera I, II, III (saxofon) —Caransebeș-Timișoara	232

V. INSTRUMENTE CORDOFONE

49. Geamparalele (țambal) — Măcin-Galați	235
50. Hora țigănească (cobză) — Târgoviște-Ploiești	337
51. Țiitură de horă (cobză) — Târgoviște-Ploiești	238

52. Țiitură la Geamparale (cobză) — Târgoviște-Ploiești	239
53. Țiitură la Brăul pe șapte (cobză) — Târgoviște-Ploiești	240
54. Țiitură la Cântecul lui Barbu Lăutaru (cobză) — Târgoviște-Ploiești.	241
55. Horă (2 cobze) — Domnești-București	243
56. Sârbă (vioară-cobză) — Lehliu-București	245
57. Hora fluierată (fluierat-cobză) — Târgoviște-Ploiești	246
58. Acompaniament la sârba «Of dor, dor, dor.» (chitară) Amaradia-Craiova	249
59. Invârtita bătrânilor (vioară-chitară) — Vișău-Baia Mare	251
60. Jocul ursului (vioară-chitară) — Sighet-Baia Mare	253
61. Păcurarul deplânge oile furate (vioară) — Sebeș-Hunedoara	254
62. Cărăbășasca (vioară) — Lugoj-Timișoara	254
63. Țarina (vioară) — Câmpeni-Gluj	255
64. Pe picior — A lui Jumanca (vioară) — Oravița-Timișoara	255
65. Hora (vioară) — Bozovici-Timișoara	256
66. Hora lui Basangiac (vioară) — Baș-Craiova	257
67. Alunelul înfundat (vioară) — Gura Jiului-Craiova	258
68. Brâu (vioară) — Drăgășani-Pitești	259
69. Învârtită (vioară) — Sibiu	260
70. Ceasul (vioară) — Beiuș-Oradea	261
71. Horă (vioară) — Caracal-Craiova	262
72. De masă — Cântec de nuntă (2 viori) — Aiud-Cluj	263
73. De-a lungul (2 viori) — Reghin	265
74. De-a lungul (2 viori) — Reghin	266
75. Pe sub mină (2 viori-contrabas) — Târnăveni-Mureș	268
76. Ardeleană (2 viori-violoncel) — Arad-Timișoara	274
77. Învârtita — De-ntors (3 viori-violoncel) — Arad-Timișoara	276
78. Pruncii și muierea mea... (3 viori-tambură) — Arad-Timișoara.	279
79. Maneaua turcească (2 viori-cobză) — Videle-București	280
80. Turceasca din Căluș (vioară-tambal-contrabas) — Videle-București	287
Note la exemplele muzicale	299
Les instruments de musique du peuple roumain (Résumé)	331
Ilustrații	345
INDICE:	
Materii	357
Nume	391

I. PSEUDOINSTRUMENTE

FRUNZA, COAJA DE MESTEACÁN, SOLZUL DE PEȘTE

Cele mai obișnuite metode de imitație instrumentală : *fluieratul*, *șuieratul* și *dirlăitul* sînt procedee naturale menite să dea sunetelor produse de organul vocal omenesc un caracter instrumental. Fluieratul este adesea un mijloc de redare artistică a melodiilor și cercetătorul întâlnește în drumul său mulți virtuoși ai acestui fel de a cînta. Combinînd fluieratul cu șuieratul, într-o manieră personală, Victor Tocaru, solist al Ansamblului de cîntece și dansuri al forțelor armate, obține efecte de o rară măiestrie artistică. Succesele cu totul excepționale pe care le-a dobîndit în țară și peste hotare confirmă înaltul nivel artistic la care poate ajunge un atare procedeu.

Șuieratul este întărit uneori prin introducerea în gură a două degete sau a unui singur deget, îndeosebi pentru semnalizări, dar și pentru a cînta. În vreme ce bărbații și flăcăii sînt meșteri în șuierat și fluierat, fetele și femeile sînt neîntrecute la dirlăit. Cînd la vreo petrecere oarecare lipsește muzicantul instrumentist, o fată sau o femeie îi ține locul dirlăind, susținînd astfel jocul celorlalți.

Fluieratul, șuieratul și dirlăitul sînt uneori întărite ori li se modifică timbrul prin întrebuițarea unor diferite obiecte, unor false instrumente muzicale, unor *pseudoinstrumente*.

Astfel, se fluieră sau se șuieră printr-o *monedă cu centrul găurit* ori se dirlăește cu ajutorul unei *foițe de țigară presată pe buze de latul dinților unui pieptene*. Sunetul devine în acest chip mai tare, mai pătrunzător și are o culoare instrumentală caracteristică.

II. INSTRUMENTE IDIOFONE

DRÎMBA

Dintre instrumentele idiofone sau autofone, formate din corpuri solide suficient de elastice pentru a produce vibrații sonore, *drîmba* —după cum se va vedea — face cel mai bine legătura cu pseudoinstrumentele.

Acest instrument este răspândit în multe părți ale lumii. Îl găsim în mîna unui mare număr de muzicanți populari, în diferite forme și din diferite materiale, avînd însă același principiu de producere a vibrațiilor.

Cea mai veche drîmbă europeană a fost descoperită în ruinele burgului Tanenberg. Ea datează din a doua jumătate a veacului al XIV-lea¹. Mai tîrziu, pe la începutul secolului al XVII-lea, o descrie Michael Praetorius în al doilea volum al lucrării sale *Syntagma musicum*², numind-o «crembalum». Istoria ne-a păstrat mai multe nume de virtuozii care dădeau concerte din drîmbă. Din instrument de virtuozitate, drîmba ajunge pe la începutul veacului trecut, din nou instrument popular — copilăresc, cedînd în țările Apusului în fața muzicutei de gură.

Și la noi, drîmba a fost folosită din timpuri îndepărtate. Burada ne arată că ea se află «la clasa de jos a poporului, la țigani mai ales»³; V. Alecsandri vorbește despre prietenul său din copilărie

¹ Curt Sachs, *Handbuch der Musikinstrumentenkunde*, Leipzig, Breitkopf u. Härtel 1930, p. 63.

² *De organographia*, Wolfenbütel, 1619.

³ *Cercetări...*, lucr. cit., p. 80.

jinit pe toată lungimea lui de rîndul superior al dinților, în așa fel încît capătul liber al limbii (*e*) stă în afară, între cele două rînduri de dinți rămînînd un gol în care limba de oțel poate vibra. Cavitătea bucală formează camera de rezonanță. Dacă se ciupește cu un deget — de obicei cu arătătorul mîinii drepte — capătul limbii de oțel prevăzut cu un cîrlig (*f*), se obține un sunet destul de plin. Cînd unul, cînd altul din sunete este surprinzător întărit în raport cu poziția limbii și buzelor : cu cît limba e trasă mai înapoi și cu cît buzele sînt mai strînse, cu atît se obține un sunet mai profund ; cu cît limba este împinsă mai în față și buzele mai deschise, un sunet mai acut. Sunetele întărite formează melodia, care se desfășoară pe zumzetul sunetului de bază, care răsună neconținut în chip de ison. La cîntat se respiră pe gură. Consecință a scurtimii sale, limba vibrează la o singură ciupire doar 3—4 secunde, din care pricină sunetele superioare întărite răsună ca și cînd ar fi unite prin legato cu sunetul fundamental. În timpul vibrațiilor, sunetul, sau grupul de sunete, poate fi întrerupt prin schimbarea respirației, de pildă :

la *a* expirație, la *b* inspirație. Unele sunete ale drîmbei sînt cîteodată lipsite de claritate : răsună împreună cu ele armonice superioare mai puțin tari, sau slabe de tot ; tocmai aceasta dă muzicii de drîmbă o sonoritate tulbură și un bizîit caracteristic.

III. INSTRUMENTE MEMBRANOFONE

DUBA, DAIREAUA, DARABANA ȘI TOBA MARE

Se știe că cele mai multe colinde sînt mai vechi decît creștinismul. Textele lor poetice vorbesc despre întîmplări care nu au nici o legătură cu sărbătoarea Crăciunului, iar melodiile și îndeosebi ritmurile lor viguroase sînt cu totul diferite de ale cuvioaselor cîntări de Crăciun ale Apusului sau chiar ale cîntecelor noastre de stea. Caracterul profan al colindelor este întărit în partea de vest a țării, în regiunea Hunedoarei, Bihorului, Aradului și Banatului învecinat, de bătaia *dubelor*¹.

Dubele sînt formate dintr-un cerc din lemn de paltin, brad sau salcie, lat de aproximativ 12 cm și cu diametrul de 20—25 cm, pe care sînt întinse două membrane de piele de capră, oaie sau ciine². Cele două membrane sînt întinse și legate una de alta cu o sfoară de cînepă. De obicei legătura lasă un inel («belci») care permite «dubașilor», adică celor care bat dubele (o ceală de colindători poate avea una sau mai multe dube), să le țină cu mîna stîngă, în timp ce cu dreapta le bat cu un bețișor de lemn, numit în unele localități din regiunea Hunedoara «maieț». Uneori «maiețul» este legat cu o sfoară de legătura instrumentului, ca să nu se piardă. Alteori dubele sînt atîrnate cu o curea sau cu o sfoară de gîtul executanților.

Ceata de colindători trece de la o casă la alta în sunetul dubelor. Un fluier, un cimpoi sau o vioară cîntă «zicala dubelor», iar colin-

¹ Așa fiind, se explică atitudinea potrivnică a clerului, îndeosebi a celui catolic și protestant, față de aceste «nelegiuite» și «diavolești cîntece», cum le numea acum trei sute de ani (1647) pastorul luteran Andreas Mathesius din Cergăul Mic, de lângă Blaj.

² Peretele dubelor se face dintr-o «veacă» sau «butură» de lemn, al cărui miez este scobit cu sfredelul și dalta. Alteori ele se fac din vreo sită veche sau chiar dintr-o oală de tablă desfundată.

IV. INSTRUMENTE AEROFONE

BUCIUMUL

Plaiurile munților patriei noastre răsună adesea de sunetul grav și pătrunzător al *buciumului*, străvechi instrument păstoresc de munte, înrudit cu *trîmbila* ucraineană, *ligavka*, *trembita* sau *fujera* poloneză, *truba* lituaniană, *luik*-ul eston, *luur*-ul scandinav, *Alphorn*-ul elvețian și cu multe alte instrumente asemănătoare din Asia, Africa și America de Sud.

Din cele mai îndepărtate timpuri, mărturiile scrise românești pomenesc despre *bucire*, *bucine*, *bucine*, *buciune*, ca și despre *trîmbițe*, folosite la festivități și pentru semnalizări militare. Astăzi întâlnim acest instrument în partea de miazănoapte a Munteniei, regiunile Pitești, Ploești și în Munții Vrancei, unde este numit *bucium* sau *bucen*, în Munții Tarcăului, Bistriței și Rodnei, numit *bușin* sau *trîmbiță*, în Munții Oașului și Maramureșului, numit *trîmădită*, *trîmbiță* sau *trîmghită* și în Munții Apuseni, numit *tulnic*.

Din *bucium* se cîntă mai ales semnale păstorești. Astfel, ciobanii munteni cîntă : *De oi*, *Cîntec de oi* sau *Cîntec ciobănesc*; moldovenii : *Cîntecul oilor*, *Cînd vin oile*, *La făcutul cașului*, *Drept di pi munte*; oșenii și maramureșenii cîntă: *Horia oilor* sau *Cîntecul oilor*, *Ca la oi*, ori *A oilor*; iar în Munții Apuseni răsună : *A oilor*, *Cînd se suite oile la munte*, *A de dimineață*, *Cînd vin oile la muls*, *A cașului* și *Cînd coboară oile de la munte*. Din *tulnic* — amănunt interesant — cîntă mai ales fetele și nevestele tinere, felurite semnale ca *A găinilor* sau *A porcilor*, diferite « zicăli » sau « hori », botezate uneori după numele satelor: *Vidreana*, *Albăceana*, *Ponoreana*, *Buciumeana* etc.

Oșenii, maramureșenii, bucovinenii și moldovenii din partea de miazănoapte a provinciei cîntă din *bucium* și la înmormîntare.

În mentalitatea unor ciobani bătrâni mai stăruie credința că în noaptea spre Sfântul Gheorghe (22/23 aprilie) este bine să se buciume în cele patru puncte cardinale, pentru a împiedica strigoaicele și vrăjitoarele să se apropie de vite ca să le ia mana, fiindcă în spațiul în care se aude sunetul se formează un cerc magic în care vraja nu are putere¹. Această credință apropie buciumul de alte instrumente muzicale ale căror sunete erau menite în practicile magice să îndepărteze spiritele răufăcătoare.

Din vremuri trecute, când buciumul slujea și pentru semnale militare, buciumașii din Țara Năsăudului mai știu suna *A lui Bogdan* sau *Jalea plăieșilor*, despre care ra Ția spune că este melodia cântată după nimicirea tătarilor în locul numit «Jgheabul Tătarului» din Muntele Gol, în apropierea comunei Leșu-Năsăud². Tradiția păstrează și amintirea rolului pe care buciumul l-a avut în răscoalele țărănești din Ardeal. Un text apocrif, atribuit lui Horia, spune:

*Cine n-are armă bună
Cu noi nu fie-mpreună,
Și care-î fecior voinic
S-aibă acum ș-un tulinic.*³

Buciumul se compune dintr-un tub sonor lung, deschis la amîndouă capetele. Se construiește din «doage» lungi de brad, paltin, frasin, tei sau alun, obținute prin despicarea lemnului bine uscat și curățirea «miezului» celor două jumătăți. Împreunate și lipite laolaltă, ele formează un tub care se înfășoară pe toată lungimea cu coajă tină de cireș, mestecăn sau tei, ori se leagă din loc în loc cu inele de lemn, sau, mai rar, de metal. În nordul Moldovei și nordul Ardealului buciumele de lemn sînt din ce în ce mai rare, fiind înlocuite cu instrumente asemănătoare, construite din tablă de meșteșugarii din țîrguri și orașe. Procesul înlocuirii buciumelor de lemn cu buciume de tablă este vechi. La sfîrșitul secolului trecut, Titus Cerne scria în dicționarul său muzical: «Pe unele locuri găsim tot sub numele de *bucium* instrumente formate dintr-un tub conic de tinichea»⁴. Este mai mult decît probabil că foarte multă vreme înainte existau alit «buciume»

¹ Sim. Fl. Marian, *Sărbătorile la romîni, Studii etnografice*, vol. III. Buc., Ed. Acad. Rom., 1898, p. 210.

² Florian Bădoiu, *Începuturi muzicale în Leșu (jud. Năsăud)*, publ. în *Sociologie romînească*, I (1936), nr. 10, oct., p. 40-41.

³ Teofil Frîncu și George Candrea, *Romnii din Munții Apuseni (Moșii). Scriere etnografică cu 10 ilustrațiuni în fotografie*, Buc., 1888, p. 295; Cf. D. Prodan, *Versuri contemporane despre răscoala lui Horea*, în *Anuarul Arhîbei de Folclor*, VI. (1942), Buc., p. 23, 27 și 29.

⁴ Titus Cerne, *Dicționar de muzică*, lucr. cit., vol. I, p. 129.

nuite în partea locului. Socotind ca sunet fundamental pe *Do* (din octava mare), armonicile sale își află folosință la diferitele tipuri de bucium după cum urmează :

Buciumele din nordul Ardealului și Moldovei

Buciumele din Murtenia și sudul Moldovei

(Sunetele 7, 11, 13 și 14, scrise cu note negre, sînt lipsite de precizie în ceea ce privește intonația.)

Înainte de a cînta, buciumele de lemn sînt bine udate cu apă pentru ca lemnul să se umfle și deci tubul să nu prezinte deschideri nedorite. O descriere sugestivă a cîntatului din bucium ne-a dat-o Timotei Popovici în dicționarul său muzical, vorbind despre tulnic : « *Tulnicășul*, stînd pe un loc mai înalt, îl ține cu amîndouă mîinile. Suflarea e făcută cu jumătatea dreaptă a buzelor lipite bine de gura instrumentului. Cu mîna dreaptă rezemată de corp e incon- tinuu purtat în dreapta și în stînga, în semicerc, sau e ridicat tare în sus și lăsat apoi în jos, pînă mai atinge pămîntul »¹.

¹ Lucr. cit., p. 153.

1. ARDELEANĂ
«Cîntec din cimpoi»

Joe

Fgr. 1046 a
Transcr.: P. Carp

Drăguș (Făgăraș-Stalin)
Inf.: Ana Luțian, 14 ani
Culeg.: C. Brăiloiu, 1.8.1929

Allegro ♩. 126 - 138 (accetl.)

DÎRLĂIT

Dă ri la da da di la da di la da da di le di la
Dă di la ia da da da di la Dă da da di la ia Dă da di li di la
da da di li di la Dă di la da da di la Dă da da di di la
da da da di di la da da da di di la la

Finala reală

This page contains eight systems of musical notation for guitar. Each system consists of a treble clef staff and a guitar chord diagram staff. The notation includes various rhythmic values, accidentals, and triplets. A large 'PREVIEW' watermark is overlaid diagonally across the page.

System 1: Treble clef staff with a key signature of one sharp (F#). It features eighth notes, quarter notes, and triplets. The guitar diagram staff shows chords with fingerings 1, 2, 3, 4, 5.

System 2: Treble clef staff with a key signature of one flat (Bb). It features eighth notes, quarter notes, and triplets. The guitar diagram staff shows chords with fingerings 1, 2, 3, 4, 5.

System 3: Treble clef staff with a key signature of one sharp (F#). It features eighth notes, quarter notes, and triplets. The guitar diagram staff shows chords with fingerings 1, 2, 3, 4, 5.

System 4: Treble clef staff with a key signature of one sharp (F#). It features eighth notes, quarter notes, and triplets. The guitar diagram staff shows chords with fingerings 1, 2, 3, 4, 5.

System 5: Treble clef staff with a key signature of one flat (Bb). It features eighth notes, quarter notes, and triplets. The guitar diagram staff shows chords with fingerings 1, 2, 3, 4, 5.

System 6: Treble clef staff with a key signature of one sharp (F#). It features eighth notes, quarter notes, and triplets. The guitar diagram staff shows chords with fingerings 1, 2, 3, 4, 5.

System 7: Treble clef staff with a key signature of one sharp (F#). It features eighth notes, quarter notes, and triplets. The guitar diagram staff shows chords with fingerings 1, 2, 3, 4, 5.

System 8: Treble clef staff with a key signature of one flat (Bb). It features eighth notes, quarter notes, and triplets. The guitar diagram staff shows chords with fingerings 1, 2, 3, 4, 5.

11. A PORCILOR

Disc 538 b
 Transcr.: P. Bentoiu, M. Chiriac,
 J. Cohn

Ponorel (Cîmpeni-Cluj)
 Inf.: Anica Drăgoi, 25 ani
 București, 16. 10. 1934

Allegro $\text{♩} = 144$
accel. $\text{♩} = 168$ *sempre*

BUCIUM
 („TULNIC”) *f*

accel. $\text{♩} = 176$

ff ^(od) Sunet fundamental

12. A GĂINILOR

Disc 538 c
 Transcr.: P. Bentoiu, P. Carp

Ponorel (Cîmpeni-Cluj)
 Inf.: Anica Drăgoi, 25 ani
 București, 16.10.1934

Allegro $\text{♩} = 162$

BUCIUM
 („TULNIC”) *f*

accel. $\text{♩} = 176$